

eller sammenlægges. Udover nogle generelle henvisninger til behovet for prioriteringer, knopskydning og overflødige smagsdommere, er der ikke fremkommet nogen egentlig argumentation for, hvorfor det ene eller det andet udvalg, nævn eller center skal nedlægges og sammenlægges. Spørgeren har derfor stillet en række spørgsmål for at få regeringens begrundelse frem i alle de konkrete tilfælde, hvor der foreslås forandringer.

Svar (23/1 02)

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Børnekostpuljen er en bevilling på 3 x 50 mio. kr., der blev afsat over en periode på tre år, jf. FL 2001. Bevillingen skulle anvendes til brug for forsøg med ernæringsrigtig og økologisk mad på skoler og daginstitutioner. Med AKT nr. 48 af 7. november 2001 blev puljen tilført yderligere 10 mio. kr., således at der kunne oprettes et sekretariat for puljen, samt gives bevillinger til flere ansøgere. Der blev afsat indtil 5,0 mio. kr. til sekretariatet til, efter vejledning fra en styregruppe, at foretage individuel behandling af alle ansøgninger om tilskud, faglig styring, administration, erfaringsindsamling, informationsvirksomhed og rådgivning.

Aktstykket blev tiltrådt af den daværende regering støttet af SF og EL. Inddragelse af puljen vil betyde en besparelse på 50 mio. kr. i hvert af årene 2002 og 2003.

Regeringen er enig i, at der er stigende ernæringsmæssige problemer med overvægtige børn og børn, der kommer i skole uden madpakker. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at en statslig støtteordning ikke er den rigtige måde at løse dette problem på.

Det er derimod afgørende, at forældre selv tager et ansvar for, hvordan de ønsker, at spiseordningerne skal fungere. Det er derfor ikke noget, som meningsfuldt kan prioriteres centralt gennem en bevilling, som jo kun ville kunne give støtte i en kort periode til en mindre kreds af institutioner.

Erfaringer fra forskellige kommuners indsats på området har således vist, at etablering af madordninger bedst kan lade sig gøre, når der føles et reelt behov for det i kommunen. Det har også vist sig, at ordningerne i så fald kan hvile i sig selv. Skolemadsordningen i Århus er et godt eksempel herpå.

For så vidt angår sekretariatets opgaver med hensyn til erfaringsindsamling og formidling af viden, findes der allerede materiale, som de ansvarlige for madordninger i kommunerne kan trække på. Eksempler herpå er rapporter fra Sundhedsstyrelsens arbejde vedrørende børn, mad og måltider.

Endvidere vil det fortsat være muligt at søge råd og vejledning i Fødevederedirektoratet, og jeg kan oplyse, at Fødevederedirektoratet uafhængigt af børnekostpuljen i løbet af foråret 2002 vil udgive vejledningmaterialet »Sådan kan man lave mad til børn i daginstitutioner og på skoler«.

Spm. nr. S 344

Til fødevarerministeren (16/1 02) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren (med henblik på eventuel forespørgsel) fremlægge begrundelserne for og konsekvenserne af at nedlægge Rådet for Bedre Madkvalitet og hvilke videnskæssige og økonomiske omkostninger, dette vil have, fordele (herunder økonomiske besparelser) der kan opnås, og hvad Rådet for Bedre Madkvalitet har svaret regeringen på forslaget om nedlæggelse?«

Begrundelse

Regeringen er kommet med en længere liste over råd, nævn og centre, som skal nedlægges eller sammenlægges. Udover nogle generelle henvisninger til behovet for prioriteringer, knopskydning og overflødige smagsdommere, er der ikke fremkommet nogen egentlig argumentation for, hvorfor det ene eller det andet udvalg, nævn eller center skal nedlægges og sammenlægges. Spørgeren har derfor stillet en række spørgsmål for at få regeringens begrundelse frem i alle de konkrete tilfælde, hvor der foreslås forandringer.

Svar (23/1 02)

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Ifølge § 31, stk. 2, i fødevarerloven, som ændret med lov nr. 279 af 25. april 2001, kan ministeren nedsætte et råd med ekspertise inden for fødevarer-kvalitet til at bistå ved administrationen af